

тут проходив південний шлях з Києва. У XIV ст. тут знаходився польсько-литовський замок, що слугував захистом від Кримського ханства.

У III тисячолітті до н. е. на території села Гребені існувало поселення стародавніх людей Трипільської культури (IV тис. до н. е.), знайдене академіком АН УРСР С. М. Бібіковим. Одне поселення знаходиться на північ від села, в урочищі Васишин Яр, друге — на території села, ще чотири — на південь, в урочищах Виноградне, Янча та Попова Левада. На першому, коли проводилися розкопки, було виявлено сліди наземних жител. Знахідки скелюються у археологічному музеї Інституту археології в Києві та обласному археологічному музеї у с. Трипілья.

На південь від села в урочищі Янча знайдено сліди городища скіфського часу. Поселення черняхівської культури відомі в урочищі Васишин Яр та Янча. Городище зарубинецької культури (II ст. до н. е. — II ст. н. е.) — в урочищі Виноградне, на березі Дніпра. Навпроти нього — сліди поселень ранніх слов'ян (VIII ст.), поселення та курганний могильник часів Київської Русі. З 1686 по 1671 роки тут була державна прикордонна застава між Гетьманщиною і Польщею. Під час Коліївщини тут була «могила», що попереджала про наближення каральних загонів.

В 1793 році Гребені увійшли до складу Російської імперії. У XVIII ст. в районі урочища Виноградне знаходилася митниця (на російсько-польському кордоні). На північ від села в лісі зберігся редут — земляне укріплення того ж часу.

Спочатку село керувалося Ржищівським маєтком, бо належало до Ржищівської волості, потім перейшло до пана Билинського, згодом до Бурковського, потім — Ждановського.

Село Юшки віднесено до складу територіальної одиниці села Гребені.

с.Яблунівка. Територія села і вся правобережна Україна по так названому Андрушівському договору 1667 року ще довго залишалась під володінням польських поміщиків. В цей період, по свідченням старожилів і утворилося село Янівка. Багатий Польський пан Янківський, яким мав великі по місцях в селі Пії, виміняв у свого друга за Дніпром на борзих собак декілька кріпосних людей, поселив їх на підвладних йому землях в долині річки Трубай і назвав це поселення в честь свого ім'я — Янівка.

Село Янівка входило до Велико-Прицьковської губернії, Канівського повіту.

На даний час в селі Яблунівка.

с.Пії. Село розташоване за 15 км від центру територіальної громади на південному сході.

Достовірних відомостей про виникнення села і походження його назви немає. Можливо, назви сіл Пії, Півці походять від слів «пити», «пиво» чи жіночого імені Пія.

У XVII-XVIII ст. Пії належали до Канівського староства, що до кінця XVIII ст. було у складі Канівського намісництва. У 1700 р. тут було споруджено першу церкву. У 1726 р. закладено другу церкву. У 1792 р. у Піях було 75 дворів і 640 жителів. З документів відомо, що у 1794 році уже працювала школа.

У 1797 р. була створена Київська губернія з дванадцяти повітів. Одним з найперших волосних центрів у Канівському повіті стало с.Пії. На початку XIX ст. село стало власністю поміщика С. Головінського, а у 1814 р. маєток викупляє Л.Ф.Янковський. Було створено фольварк з багатьма будівлями, капличкою, кам'яним хрестом, обкопано ровом та обсаджено тополями маєток. Також побудовано цегельню для виробництва цегли для зведення цукроварні, яка почала діяти приблизно у 1848 р.

с.Липовий Ріг. Село розташоване за 13 км від адміністративного центру територіальної громади.

Село Липовий Ріг входить до складу Піївської територіальної одиниці. Розташоване у верхів'ях р.Чучинка. Можливо, походження назви села Липовий Ріг пов'язане з тим, що в цих місцях з давніх-давен займалися бджільництвом, медоносництвом.

У 1732 році тут була побудована церква Преподобного Іоанна Богослова. Село в ньому згадане у 1792 р. До XIX ст. село належало Ржищівському маєтку. За даними Л.Полієвича (1864).

19 03 2021 р.

С.І. Ждановський